

Normanda Esperanto - bulteno

BULLETIN TRIMESTRIEL. TRIMONATA BULTENO.

Nº 9

--- SEPTEMBRO 1969 ---

XX

Redaktas: S-ino J. VINCENT. Rue des Oiseaux -27- LES ANDELYS

Sendu la manuskriptojn antaŭ la 10-a de februaro, 10-a de majo,
10-a de aŭgusto kaj 10-a de novembro.

ENHAVO:

- Pagoj: 1: Letero de la prezidanto
2: Federacia raporto
Vivo de la grupoj
3: En la kulturdomo
Eŝo el la 54-a U.K.
4: Por la infanoj
Kotiztabelo

+++++

Karaj gesamideanoj,

Verŝajne mia silento surprizas vin.

Mi ne plu aperas en la regionaj kunvenoj... tamen mi restas
fidela al Esperanto.

Ofte mi vojaĝas eksterlanden pro eksporto de varoj kaj kom-
preneble mi ne povas ĉie esti.

Mi nepre deziras nur diri al vi: Esperanto plene taŭgas por
komercinterŝanĝoj, mi uzas efike la U.E.A-Jarlibron, Esperanto vere
estas la Internacia Lingvo, ni restas sur la bona vojo.

Samideane via,

Marcel BOSC
Honorprezidanto.

La 23-an de marto 1969, posttagmeze, okazis en Evreux la ĝenera-

Je la 14-a, S-ro Jouis, prezidanto, malfermis la kunvenon.

Poste, la ĉeestantaro diskutis la jarraportojn de U.F.E. Oni

Post diskuto pri la maniero konservi la lernintojn, kun konkludoj:

Fine oni lotumis libron inter la ĉeestantoj (gajnita de S-ro

Protokolis: S-ro Pottier.

XX

VIVO DE LA GRUPOJ.

-ino CHERIE partoprenis la U.K: en Helsinko pere de la fluga

Sub la gvidado de S-ro Véron, kelkaj grupanoj pasigis tutan

YS. S-ino VINCENT partoprenis la U.K. pere de la U.F.E-karavano

YVETOT. La 18-an de majo okazis en Beuzevillette, post invito

trabla pikniko en la naturo estis planita, sed bedaŭrinde la

Rapporto sendita de S-ro Pottier.

Source: <http://www.census.gov/hhes/education/data/tables/2000/2000.ed.education.attainment.bysexandrace.pdf>

La raporto.j. kiuj aperas sur ĉi tiu paĝo aspektas iom malnovaj.

EN LA KULTURDOMO.

Grésillon, kara Grésillon; kiel ĉiam, ni estas kontentaj, kiam ni venas ĉi tien. Neniam ni enuas, ĉiam ni ridas, kantas, ludas...

Sed ni ankaŭ laboras; estas kursoj, agrablaj kursoj. Ili okazas matene, kaj post la tagmanĝo, nia tuta posttagmezo estas libera. Ni povas bani, ludi tablotenison, balonon, kartojn kaj tiel plu; sed kelkfoje ni povas ekskursi kaj promeni. Do, vi povas vidi nun, ke en Grésillon ni vivas gaje kaj tio unue dank' al Sinjorino Vincent, kiu ebligas tion al ni, sed ankaŭ al la afableco de ĉiuj partoprenantoj.

Lisbeta, Martena kaj mi mem multe dankas ĉiujn kaj esperas, ke iun tagon ni reveturos al Grésillon, kie ni parolas nian belegan Esperanton.

PANNIER Veronika, 14-jara knabino.

ERO EL LA 54-a UNIVERSALA KONGRESO.

El la malproksima Finnlando, lando de la 62 000 lagoj kaj de la senfinaj abiaj kaj betulaj arbaroj, mi alportas al la normanda esperantistaro iom el la frata etoso de tiu neforgesebla U.K. Majstre organizita de niaj nordaj amikoj, spite de ilia nesperteco (la sola finna U.K. okazis en 1922) kaj de la freŝdata enoficiĝo de la nova konstanta sekretario, la kongreso glate disvolviĝis de la 25-a de julio ĝis la 2-a de aŭgusto en la sunoplena ĉefurbo, en la tre moderna konstruaĵo Dipoli. Mi ne verkos ĉi tie detalan raporton, kiun ĉiu el vi povos legi en la septembra numero de la revuo "Esperanto" aŭ en "La Praktiko". Mi nur volas akcenti, ke pli kaj pli la oficialaj instancoj el la kongresa lando konsideras Esperanton kiel seriozan fakton; pli kaj pli altiĝas la prestiĝo de la Internacia Lingvo, kiu ne plu aspektas nun kiel agrabla tempopasigilo, sed kiel ebla solvo al la senĉesa akriĝanta lingvokonfuzo. El Helsinko mi alportas la esperon, ke baldaŭ devos malnodiĝi la lingva krizo. Kiu ŝtato donos la impulson, tion mi ne scias, sed tiu ekpaŝo ne plu povas multe prokrastiĝi. Ni unuigu niajn fortojn por helpi la ĝeneralan movadon kaj ni fidu la estonton.

S-ino J. VINCENT.

&°&°&°&°&°&

POR LA INFANOJ (daŭrigo)

LA TERENO DE FRANCISKO.

Kio surprizas Franciskon ne estas paŝti sola. Li nun konas ĉiujn "paquiers": li ŝatas Côte-Belle kaj ĝian malnovan lignodomon ĉe la arbar-enirejo, kaj la lageton, kie trinkas la ŝafinoj. En Chalou estas rivereto, kiu rapide kuras sin ĵeti en la Durance. Sur deklivo, junaj arboj kreskas. En Chaumeyer, oni vidas lageton kun arboj. Sed la plej ŝatata loko de Francisko estas La Taro.

En La Taro ne estas damaĝoj, kaj la herbo abundas. La leporoj kuŝas en truoj kaŝitaj de la alta herbo. Ofte, Francisko vidas kelkajn, kiuj forkuras laŭ la deklivo, kun levita vosto kaj mallevitaj oreloj.

Ha! se li havus hundinon, kiel Diana, li kunportus hejmen, kio necesas por prepari bonan leporraguon!

(daŭrigota)

KOTIZTABELO.

Union des Espérantistes de Normandie.	2 F
p.ĉ.k. Rouen 283-40 E	
U.F.E. (sen "Revue Française")	6 F
(kun "Revue Française")	30 F
U.E.A. (kun Jarlibro)	17,50 F
(kun "Esperanto" kaj Jarlibro)	35 F
Fédération Normande des Centres Culturels "Esperanto"	
p.ĉ.k. Rouen 2348-06 Z	

LASTHORE:

S-ro TAILPIED el Touques (Calvados) kaj S-ro LEMARCHAND el Rouen restadis en la Kulturdomo Grésillon en aŭgusto.

Dépôt légal: 3ème trimestre 1969. La gérante: Mme J. Vincent.

Polycopié par le Centre Culturel et
d' Amitié Internationale Zamenhof 27-Les Andelys.